

נאום הלווייתנים, בסוגיית מחדל הגנת העורף

מאת: ד"ר עודד עמיחי, 5.12.2018

הערב פרסם יובל אזולאי (גלובס) מאמר [1] לפיו נובע שאחרי השקעה של מיליארדים במערכת הגנה רב שכבתית, המבוססת בלעדית על טילי יירוט, שלא הוכיחה עצמה, כפי שצפינו והתרענו מראש, מערכת הביטחון שופכת עוד מיליארד לבור העמוק של התקציב להגנת העורף, ובוחרת שוב בפתרון לא מתאים.

הכסף נשפך והזמן אזל...

הפתרון החדש / ישן (קרן ברזל), הוא לייזר חשמלי/ סיבים, בעוצמה נמוכה יחסית. ההישגים בארה"ב של לייזרים מסוג זה הם פחות מעשירית מעוצמת הסקייגארד, הלייזר הכימי שהיה מוכן לייצור לפני יותר מעשור. לייזרים חשמליים אלה מפותחים בארה"ב ומיועדים ליירוט מטרות רכות או לטפטוף של רקטות ולא להגנה מפני מבול של רקטות וטילים, שחלקם ההולך וגדל, הם טילים מדויקים.

מה יש לתעשיות הביטחוניות בארץ להציע בתחום זה של לייזרים חשמליים / סיבים, שלא עשו שם בארה"ב? אם ארה"ב תצליח בפיתוח לייזרים אלה, נוכל לקנותם מהם. למה לחזור ולהשקיע מיליארדים בפתרון לא בשל, שלא מתאים לאיומים מולינו?

כמו לפני יותר מעשור, איש לא נועץ בנו. אותם האנשים שטעו אז והתעלמו מהסקייגארד, שחברת נורתרופ גרומן התחייבה לספק תוך 18 חודש, פתרון יעיל, מוכח וזול, דחו אותו שוב כלאחר יד, באותם טיעונים הזויים וחסרי שחר.

זה מחזיר אותי לנאום הלווייתנים של חיים רמון, 30.1.1994, שאמנם נאמר בהקשר אחר (חוק ביטוח בריאות ממלכתי, שאינני דן בו), אבל הוא תפור בדיוק לסוגיית ההגנה מרקטות וטילים:

"כמו לווייתן שאיבד את חוש הכיוון, אתם מסתערים על החוף שוב ושוב, ורוצים להתאבד. ואני, בכוחי הדל, דוחף אתכם אל המים החיים. ואתם לא רוצים, ואתם לא רוצים. אתם מתעקשים להתאבד!..."

סימוכין [1]

<https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001263618>